

Geslaagd NOVA-congres 1955

te Tilburg

Mevrouw Buter met de blauwe Congressvlag

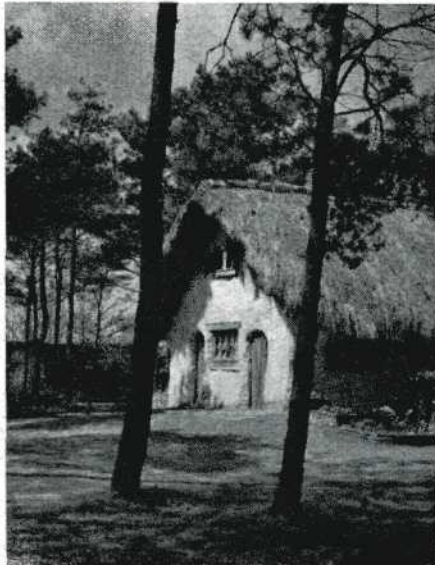
Netzomin als U met een natte film iets kunt beginnen, kon Triborgh smalfilmclub iets in het unieke oord 'De Efteling' bij Kaatsheuvel ten Noorden van Tilburg uitrichten met een regendag. Dat was veler vrees geweest, die echter bij het naderen van dat feestelijk gebouw door een vrolijke zon werd verjaagd. Wel stond er een ijzig koude wind, maar het effect van de grote wolkenstapels, de blauwe lucht en de zon was toch verheugend. Die zon scheen ook op het gezicht van de Heer J. Buter, voorzitter van Triborgh, die boven aan de trap van de fraaie hal van De Efteling zijn gasten ontving. Hij had er blijkbaar plezier in.

Het Comité van Dames met Mevrouw Buter aan het hoofd, maakte zich door het uitreiken van de nodige papieren en het innen van de entree-gelden zeer verdienstelijk, terwijl er al heel wat werk door hen van te voren was verricht.

Aan iedere deelnemer werd een envelop uitgereikt met een vrolijk blauw-wit insig-

ne 'NOVA-Congres 1955' waarop hij zijn naam moest invullen. Daarbij was er een mooi boekje over Tilburg, een tweede over De Efteling en een brochure van Philips over filmen bij kunstlicht.

Bij het begin van de officiële jaarvergadering van gedelegeerden heette de voorzitter Van Eldik op zijn bekende joviale manier de nieuwe clubs welkom. Een minder vrolijk geluid liet hij horen over de moeilijkheden die de douane nog altijd aan de invoer van films in de weg legt. Ir. Brusse probeerde zelfs de 'Ten best' uit Amerika te krijgen, evenals de buitenlandse contactman J. J. de Jong het met Engeland probeerde. Het wil nog niet erg. De bepalingen zijn er nu eenmaal en kunnen moeilijk worden weggenomen. Gelukkig waren er ook andere klanken. Met vreugde kon de voorzitter mededelen, dat Nederland weer zou meedoen aan het Internationaal Concours te Angers in Frankrijk, begin Juli. Wij zullen daar meedoen met de beste films van het vorig jaar,

Links: Het Congres-centrum De Efteling. Midden: In het sprookjesbos: Er was eens... Rechts: Drie voorzitters komen aan: De algemeen voorzitter Van Eldik, de ex-voorzitter v. d. HAF H. van Geest, de voorzitter van de Kern Ir W. Brusse

waarvan de titels al in de Franse taal zijn vertaald, wat noodzakelijk is om enigermate de aandacht te kunnen trekken. Gelukkig gaan ook enkele leden mee. Natuurlijk de contactman voor het buitenland de Heer J. J. de Jong, verder de Heer Brusse en de Heer Harmsma.

Over de Nationale Wedstrijd sprekende zei de voorzitter dat de publicatie van de juryleden in 'Het Veerwerk' blijkbaar goed gewerkt heeft, want er zijn veel films ingezonden. Wel vraag je je af, waarom bepaalde films toch nog naar de Nationale Wedstrijd worden gezonden. Er waren er die er beslist niet voor deugden.

De voorzitter besprak de nieuwe manier van jureren, speciaal de mooie methode met twee jurysecretarissen die veel werk gepresteerd hebben, zodat de inzenders een compleet juryrapport krijgen, waar de hele jury achterstaat. Dit zal wel niet alle critiek wegnemen, maar men weet nu waar men officieel aan toe is.

Grote dank werd gebracht aan de Smalfilmclub USA te Utrecht, die een hartelijk applaus voor haar geweldige prestatie van de jury-organisatie van 62 films, die in de aparte cabine werden gedraaid; in ontvangst moest nemen. Dat was verdiend ook! Na deze openingsrede van de voorzitter werd gesproken over de filmweek in Arnhem waaraan de NOVA niet zal deelnemen, in volkomen overeenstemming met het Bestuur van die filmweek, omdat de doeleinden geheel anders zijn dan die van de NOVA. Toen kwam weer een prettig nieuwtje: Triborgh te Tilburg heeft een nieuwe prijs ter beschikking gesteld

die uitgereikt zal worden aan de club, die gezien het aantal leden het meest aan de wedstrijd heeft bijgedragen. Deze nieuwe prijs werd zeer dankbaar aanvaard.

Bij de ingekomen stukken was een schrijven waarin werd medegedeeld, dat onze Beschermheer, Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, helaas niet in staat was dit jaar aan ons Congres deel te nemen. Dat was jammer, want anders zou aan de eerste filmer des lands een mooie zilveren plaquette zijn aangeboden, waarop zijn Beschermheerschap staat vermeld. Die zal nu worden toegezonden.

De verslagen werden vlot goedgekeurd, de kascommissie betuigde haar volkomen instemming met het gevoerde beheer en alles ging zo vlot, dat de secretaris opeens uitriep: 'Hé, ik kan het niet bijhouden!' Algemene hilariteit.

In de nieuwe kascommissie werd benoemd de Heer H. Kleibrink van Leiden en na veel rondkijken en afschuiven, de Heer Hollestein van de GSA.

De Alkmaarse club bleek bereid om het Congres 1956 te organiseren, waarbij door de afgevaardigde geestig werd medegedeeld, dat de club '40+' hoopte met dat Congres het praedicaat 'Volvet' te kunnen verdienen! Dat belooft dus wat!

Toen was de bestuursverkiezing aan de orde. Men bleek zo overtuigd van de verdienste van de zittende bestuursleden, dat er in het geheel geen tegencandidaten waren. Zowel de voorzitter als de andere aftredende heren: Helleman, Van Schreven en Van Zoelen, werden bij acclamatie herkozen. Een kleine discussie ontstond

naar aanleiding van de kandidaatstelling van de Heer Ockhuizen, die wel herkiesbaar was, ook in verband met de kandidaatstelling van de Heren Timan, Leiden en Kroemer, Den Haag. Na een uiteenzetting van de Heer Van Geest, voorzitter van de HAF, bleek er echter geen enkele moeilijkheid aanwezig te zijn. De Heren Timan en Kroemer moesten op Amerikaanse manier gaan staan om zich den volke te vertonen. Bij de eerste verkiezing werd op de Heer Kroemer 44 en op de Heer Timan 21 stemmen uitgebracht, bij de tweede stemming, waarbij ook de Heer Ockhuizen kandidaat was, waren er 28 stemmen op de Heer Timan, 33 op de Heer Ockhuizen, zodat hij dus herkozen is.

De voorzitter dankte voor het nieuwe vertrouwen en deelde mee (- stel je vóór dat hij wat anders had gezegd -) dat hij voort zou gaan om met zijn bestuursleden zo veel mogelijk belangen van de NOVA te dienen.

Bij het afscheid van de Heer Van Geest werden hartelijke woorden gesproken. Hij is één der weinigen, die vanaf de oprichting van de NOVA, deel van het bestuur uitmaakte. Kort na de bevrijding was het nodig om alles te veranderen, zodat ook de Smalfilmliga in de NOVA werd gemamorphoseerd. De Heer Van Geest was één der antipoden in de strijd, maar vanaf het ogenblik dat hij bestuurslid werd, is er in grote eenheid alleen getracht het be-

Van boven naar beneden:

Discussies op de Algemene Vergadering

Na de A. V. werd veel meer gepraat. Kleibrink, Van Geest, Ir Brusse, Bot, op de rug gezien E. Timan

Zelfs de Dames praten mee over Smalfilm! De echtparen Pasveer en Rodbard

Overal groepjes. Eén thema: Smalfilm! Nijenhuis (Smalle Band), Hollesteyn (Gooi), Eigensteyn (Smalle Band), ? en gastheer Buter

Het dames comité van ontvangst. Mevr. Veldman en Mevr. Buter

Aan tafel

Hé, Hé, nu nog geen vlaggetjes meenemen!

Wat je als tafelpresident al niet moet demonstreren

Cheerloh

lang van de smalfilmers te dienen. Aan de Heer Van Geest werden woorden van grote waardering voor zijn vele werk toegezwaaid. Een hartelijk applaus van de vergadering onderstreepte deze waarden, die door de Heer Van Geest geestig werden beantwoord.

Punt 8 was een sympathiek voorstel: naast de jaarvergadering op een gunstig tijdstip een lezingdag of dispuut te houden over een smalfilmonderwerp. Een gevolg van dit voorstel van Leiden was reeds het houden van het Filmforum op de Zondag van het Congres. De organisatie van een aparte dag is niet zo heel eenvoudig, te meer omdat alle clubs daarvan moeten kunnen profiteren. Uit de vergadering merkte de Heer Van Regensburg de Mooy op, dat het niet eenvoudig is om buiten het Congres voldoende mensen naar een dergelijke landelijke lezing te krijgen. Hij meende dat dit op het Congres de beste gelegenheid was. De Heer Van Geest zag dit als een taak van de besturen van de filmclubs zelf. Hij bepleitte contact met naburige clubs om de zaak van zulk een lezing te organiseren.

Kleibrink van Leiden verdedigde het voorstel waarbij hij het combineren van twee clubs nog te kostbaar vond. Er moeten voor goede sprekers meer clubs meedoen, opdat de kosten dragelijk blijven. Er zou gesproken kunnen worden over de verbetering van het artistieke peil van de

films, het verantwoord gebruik van het geluid, eventueel regionaalsgewijs. Genoemd werden de namen van de Heren Verschueren, Van der Horst, Haanstra.

In de maand Juni zal Leiden met leden van de Belgische en Franse clubs een congres houden op 25 Juni en 2 Juli, waar buitenlandse films worden vertoond. Grappig was het om van de voorzitter te horen, dat de vakjuryleden uit de selectieklasse geen kosten wilden opgeven voor hun reis en hun tijd, omdat ze van onze amateurfilms 'zoveel hadden kunnen leren'. Grote hilariteit!

Kleibrink bepleitte nogmaals de organisatie door de NOVA van regionale avonden. Voorzitter Van Eldik meende dat het Bestuur hierbij buiten het Reglement zou gaan, omdat de clubs in hun werk autonoom zijn en het bestuur alleen coördinerend optreedt. Velen vonden dat dit organiseren van lezingen juist leidend en samenbrengend werk was!

Het verkrijgen van films uit het buitenland is nog steeds bijzonder moeilijk. Leiden had gunstige ervaringen, maar daar brengen de buitenlandse amateurs de films zelf mee. Dat schijnt aanzienlijk gemakkelijker te zijn dan wanneer de films afzonderlijk in een pakket komen. Het Hoofdbestuur had tenminste zeer slechte ervaringen. De UNESCO-overeenkomst is nog niet door Nederland aanvaard. Hartelijk applaus klonk op toen de Heer Hol-

lestein uit Hilversum zich bereid verklaarde als importeur, die toch regelmatig met de ambtenaren te maken had, de formaliteiten te vervullen en ook de financiële verantwoordelijkheid te dragen.

De rondvraag was aanleiding voor Dr Jansen, Eindhoven, Lumière, om zijn waardering uit te spreken over het uiterlijk van 'Het Veerwerk', waarbij men echter wat critiek op de inhoud had. Hij deed een beroep op de leden van de NOVA om meer medewerking aan het officieel orgaan te verlenen. Er zal weer, zoals enkele jaren geleden, een goede beginnersrubriek moeten komen. Hij stelde ook voor om in uitvoerige technische artikelen alle finesses van een bepaald apparaat dat aan de markt is openhartig te bespreken. Dan werd de instelling van een referatenrubriek aanbevolen met korte samenvatting van de belangrijkste stukken uit het buitenland. Zijn conclusie luidde: Meer medewerking. Deze opbouwende critiek van de beste soort was reeds met de redactie besproken en zal zeker gevolgen hebben. Meer medewerking kunnen we altijd gebruiken.

De Heer Regensburg de Mooy van de HAF stelde voor om alleen de films die bekroond worden van critiek te voorzien, omdat de jury nu tot een 'critiekcentrum' wordt gebombardeerd. Juryrapporten zijn nl. zeer moeilijk.

De voorzitter zei dat 21 procent van de films lager dan een vijf is gewaardeerd. Het bestuur stond sympathiek tegenover het voorstel om de critiek aan de clubs over te laten, maar dat ontmoette toch ook weer tegenkanting. Het Hoofdbestuur zou zich hierover beraden en de clubs mee in het beraad betrekken.

E. Timan vroeg namens Leiden om 8 mm verkleiningen van bekroonde 16 mm films, waarop Van Geest paraat vroeg om 16 mm copieën van 8 mm films te kunnen krijgen. Het blijkt steeds weer dat er behoefte is aan prima copieën van bekroonde amateur films.

Deze discussie was een duidelijk bewijs dat er geen enkel risico is voor het laten maken van goede copieën, maar helaas, niemand durft het aan. Jammer is het dat er wel in de ftohandel allerlei rommel ligt, zoals verkleiningen van musicals zonder muziek, die eigenlijk niets waard zijn. Met een woord van dank voor de prettige toon sloot de voorzitter deze vlot geleide vergadering. Gedurende de vergadering hadden de niet-gedelegeerden en de dames gelegenheid het poppentheater van Cia van

Boort in de panoramazaal te zien. Iedereen was vol lof over dit prachtige spel en de mooie poppen. Werkelijk een bijzondere middag!

Het borreluur in de bovenzaal gaf velen de gelegenheid oude kennissen van vorige congressen te begroeten of nieuwe banden aan te knopen. Hier en daar werd druk over de vergadering nagepraat, waarbij ook wel eens iets gehoord werd dat voor een publieke behandeling niet of nog niet geschikt was. Daarvoor is zo'n congres een uitstekende gelegenheid.

Daar luidt de tafelbel! Voorzitter Eigensteyn, Smalle Band Amsterdam, zegt dat hij in verband met de grote zaal hoopt zoveel mogelijk geluid te kunnen geven, zodat ieder hem kan verstaan. (Daarom stond vermoedelijk net bij zijn tafel het bordje van 'De Gr. Sm.', wat niet betekent, wat men in verband met het grote geluid zou denken, maar alleen maar simpel 'De Groninger Smalfilmers!'). Onder het uitstekend verzorgde diner aan de met zorg versierde tafel werden niet alleen het nodige aantal liters wijn, maar ook veel spraakwater uitgegoten. Grote hilariteit verwekte de tafelvoorzitter met de mededeling dat hij juist 20 jaar geleden het jawoord had gekregen, waarop de vrijage van vroeger dunnetjes herhaald moest worden. De Veerwerk-redacteur zou er even een foto van maken en toen de belichting al lang klaar was, stonden ze nog in de desbetreffende houding. Ze hadden de sluiterklik best gehoord hoor!

De HAF-voorzitter sprak een goed woord door te zeggen dat wij smalfilmers toch ook cultuurdragers moeten zijn. Wij behoeven niet te blijven staan bij een eenvoudig familie- of reisfilmje. De tafelpresident hield daarna zelf een prima speech over de betekenis van speelfilms en documentaires, waarbij heel aardige film-prikken onder en boven de tafel werden gegeven. Het is heel moeilijk om een abstracte film te maken, maar het gaat wel, vooral wanneer je je op het standpunt stelt, dat je hem alleen zelf hoeft te begrijpen!

Ook een aspect van de filmerij is alleen maar 'toestelbezitter' te zijn. Hij kende een man die drie toestellen heeft, vijf belichtingsmeters, terwijl hij tevens specialiteit is in verloopnippels. Dan is er ook nog een rubriek mensen die zo verbazend goed kan filmen, dat ze er alleen maar over praten kunnen. Dat zeggen ze van mij. Onder groot applaus ging Eigensteyn daarop zitten.

Toen begon de feestavond in de grote zaal, waar eerst een dansje werd gemaakt en daarna Benny Vreden het gezelschap met Hollandse en Franse liedjes bezig hield. Kitty Knappert en Katja Berndsen lieten zich met hun chansons en hun solodansjes ook niet onbetuigd, terwijl de Boerenkapel met een stevig rythme inviel. Daarop ontvlamde direct de ‚HAF’ voor een polonaise, zodat binnen enkele tellen de hele zaal in volle beweging was, zoals het op een Smalfilmcongres past. Bij het aardige liedje ‚De liefde is internationaal’ bleek de Heer Hollestein onverwacht maar dolgelukkig in een zoedemonstratie mee te mogen werken. Hij had in het spel van de wolf ook nog graag de wolf willen zijn! De pers, die altijd scherpe oren heeft, beluisterde een stem (inwendig of uitwendig, dat weet ik niet meer) die zei: ‚Is het wel verstandig om op deze feestavond helemaal het doel te vergeten, waarvoor wij bijeen zijn gekomen, nl. de film? Kan er niet één van de belangrijkste films van de wedstrijd gedraaid worden als tussennummer, waarna een goed geleide bespreking, waaraan ook de maker deelneemt, kan volgen en ook de juryleden gelegenheid hebben, om iets over de film te zeggen?’ Geen gek idee, hoorden wij verschillende mensen zeggen. Alkmaar moet dat maar eens overwegen!

Tegen 2 uur kwam het einde van deze geslaagde feestavond.

Zondag scheen wel de zon, maar woei ook weer de straffe koude wind. Daarom echter was niet alleen de belangstelling voor het Forum zo groot. Het was ongetwijfeld een bijzonder interessante morgen. In de mooie panoramazaal van de Efteling zaten een kleine honderd deelnemers voor het veelwetend Smalfilmforum. Op het podium zaten Ir Brusse - als voorzitter - H. Kleibrink, E. Brumsteede, vakman Veldman uit Tilburg en H. Smalibroek, Deventer. De eerste vraag behandelde het punt: ‚Waar ligt de grens tussen de amateur en de vakfilmer’.

Die is altijd moeilijk te trekken. De meningen bleken verdeeld, maar men had er geen enkel bezwaar tegen dat een film die een amateur gemaakt had, later tegen betaling door een firma of een archief of hoe dan ook werd overgenomen. Een aardige vraag stelde de Heer Pasveer over het tempo van onze films, speciaal de traagheid van vele Nederlandse films. Komt daarin het karakter van de maker tot uiting? Brumsteede gaf daarbij een goed antwoord, waarin hij zei dat dit voor-

namelijk van het onderwerp afhing. Wel werd toegegeven dat veel films inderdaad te traag zijn.

We mogen er nog bij opmerken dat men bij vergelijking met de muziek toch geen lango dat zo bedoeld is, in een presto-tempo spelen kan. Het gaat om de beheerste vormgeving, ook wat betreft het tempo. Men ziet al heel gauw of een traag tempo bedoeld is, of dat het alleen maar onmacht van de maker is om er door vlot monteren iets goeds van te maken.

Toen vroeg men: ‚Hoe komt het dat zo vaak gezien wordt dat een filmer binnen enkele jaren aan de top komt en dan opeens weer in het niet verdwijnt’. Het forum antwoordde, dat de persoonlijke omstandigheden vaak de maker verhinderden verder te filmen. Het kan echter ook dat de filmer opeens leeg is aan ideeën. De Heer Eigensteyn vroeg aan het forum een profetie over geluid op 8 mm. Kleibrink bepleitte het gebruik van twee tamboers aan de 8 mm projector, waarbij de ene tamboer werd gebruikt voor het transport van de film, waarop het beeld was vastgelegd, terwijl de tweede tamboer geperforeerde magneetband moest voortbewegen, waarop het geluid dus automatisch synchroon met de film zou kunnen worden opgenomen en weergegeven. De Heer Veldman zag de toekomst in de gestripte film. De film zelf zou als drager voor de tape te stroef zijn. Op de tentoonstelling te Parijs zag hij een zeer mooi gekoppeld apparaat. Je kon kiezen welke tape-recorder je daarbij wilde gebruiken. Deze wordt dan gekoppeld aan de camera. Bij deze tweesporige tape wordt het ene spoor voor het geluid gebruikt en het andere voor de synchroniteit. De frequentie werd elektronisch van de camera op de tweede strook

Het forum in actie

vastgelegd. De projector gaat dan even snel lopen als de camera bij de opname gelopen had. Men kon zo de eerste dag opnemen en de Heer Veldman maakte reeds de tweede dag de projectie mee. Het apparaat zou in Frankrijk ongeveer 550 gulden kosten. Slippen of krimpen maakt niets uit omdat door het naast elkaar liggen de synchronisatieit gehandhaafd blijft. De voorzitter concludeerde uit deze vragen dat ook bij 8 mm het geluid noodzakelijk werd geacht. Daardoor komt er wel een nog grotere scheiding tussen de eenvoudige filmer en de man die hogere aspiraties heeft en meer betalen kan. Over 'Het Veerwerk' stelde de Heer Kleibrink nog voor een supplement van technische artikelen in te leggen omdat in 'Het Veerwerk' hoogstaande technische artikelen die voor de gevorderde amateurs interessant zijn te zeer werden gemist. (Van onze zijde mag hier worden opgemerkt dat door zeer veel beginnende filmers reeds nu wordt gezegd dat 'Het Veerwerk' met die vele artikelen over synchroniteit voor hen te moeilijk is. Eigenlijk zou men twee tijdschriften moeten maken, één voor gevorderden en één voor beginners, maar dat is in ons kleine taalgebied volledig uitgesloten). Regensburg de Mooy vroeg: 'hoe wij de jongere amateurs ook aan de NOVA-clubs kunnen binden?' Het Forum antwoordde dat voor jonge filmers vaak de contributie een bezwaar is. (Onze aanbe-

Van boven naar beneden:

Onder het kritisch oog van secr. Rodbard en voorz.

Van Eldik werd het eerste Forum gehouden.

Vendelzwaaien in volle zon en poolwind.

De H.A.F. wint de Congresprijs.

Haarlemmers genie tenvan de Brabantse koffietafel.

Gecondenseerde smalfilmwijsheid bij het alwetend

Forum: v. l. n. r. Brumsteede, Kleibrink, Brusse,

Veldman en Smallenbroek.

veling mag zijn: filmcursus voor beginners. Prima bindmiddel aan de club!). De Heer Den Oudsten uit Lekkerkerk vond dat veel amateurfilmers zo slecht konden fotograferen, zodat hij aanbeval dat de filmclubs ook aan de fotografische techniek aandacht zouden moeten schenken. De Heer Smallebroek vond het moeilijk deze zaken aan elkaar te koppelen. Een film hoort wel fotografisch technisch in orde te zijn, maar foto en film zijn toch heel verschillende dingen.

Brumsteede zei dat iemand bezeten kan zijn van de film en dat dan de fotografie op de tweede plaats in de film behoort te komen.

Het forum bleek een groot succes. Ook van deze plaats dank aan voorzitter Brusse voor zijn soepele en gevatte leiding. Toen klonken de trommels en daar trok, gelukkig bestraald door een heldere zon en onvervaard voor de straffe wind een groep vendelzwaaiers, voorafgegaan door drie tamboers en twee schutterskoningen het veld voor het terras. Het was een vrolijk en boeiend schouwspel, dat het filmen in kleur méér dan waard was. De behendigheid ook van de soms zeer jonge vendelzwaaiers werd algemeen bewonderd. Luid applaus loonde het vendel.

Na het vendelzwaaien zaten de zwaaiers en de schutterskoningen met alle deelnemers aan een bijzonder gezellige Brabantse koffietafel aan. We nemen het leuke menu, waaraan iedereen zich geweldig te goed deed, hier over.

(Van te voren was er een levendige ruilhandel gedreven in bonnen. De koers was twee bonnen van het filmforum voor één

Kaatsheuvel, 15 Mei 1955.

Wèt er op taofel komt . . .
Dès veul en goei pul
De 't oe lekker meuge smaoke!

Vergimmesche lèkkere raauwe Ham
Van dezelfde Ham, mèr dan nog gekókt ook
Nen echten boeremik en roggebrood
(Apart veur deez fistmaal gebakke)
Echten boere Metworst
Wit en grauw brood van den bèkker
't Best stuk van den gebraaijen os
en dè kaauw gesnééje
Kaauw spekvet méé roggebrood en suijker
Vleesch van 't kalf,
mèr dan 'n bietje zurig en meè dril d'r béij
Vetten aauwen kées mee den echte reziynemik
Bestelle meè Honing
Peperkoek en éijer
Goeie Koffie meè zaon en roome

bon voor de koffietafel. Maar dat was toen het forum al afgelopen was!).

Op de koffietafel, die bijzonder gezellig was samengesteld, lag een coöperatief servet op tafel in de vorm van een bonte handdoek. Aan de koffietafel zelf sprak de Heer Buter, voorzitter van Triborgh, een opwekking om toch vooral het volgende jaar naar de kaasstad te komen en de traditie goed voort te zetten.

De HAF van Den Haag, op het podium gezeten, brak in stormachtig hoerageroep uit, toen de Heer Buter mededeelde, dat aan de HAF de prijs voor de grootste deelname aan de Nationale Wedstrijd en het Congres was toegekend. Toen sprak de koning van het gilde der vendelzwaaiers enkele aardige bijzonderheden over hun oude gewoonten. Luc van Hoek was de ontwerper van de nieuwe costuums op basis van de oude costuums van de vendelzwaaiers van Hertog Jan van Brabant. Het mooie zilver der schutterskoningen werd zeer bewonderd.

De voor deze gelegenheid speciaal gemaakte blauwe vlaggetjes met het opschrift NOVA-congres mochten door de deelnemers worden meegenomen. Aardig idee!

Toen kwam de lang verwachte smalfilmprojectie der bekroonde films. Geprojecteerd werd door de goede zorgen van fotohandel Veldman uit Tilburg. Tot veler verbazing stond er een 8 mm Siemens projector met . . . een booglamp van de Ampro Arc erachter! Daarnaast stond een Ampro Stylist Major voor de 16 mm. Met applaus werd toen de voorzitter verwelkomd op het met de leuke blauwe vlag-

De Vendel-koning
met de kroonprins

getjes versierde toneel. Van de 40 films uit de selectieklasse waren er liefst 18 met geluid en van de 16 uit de selectieklasse waren er 6 met geluid.

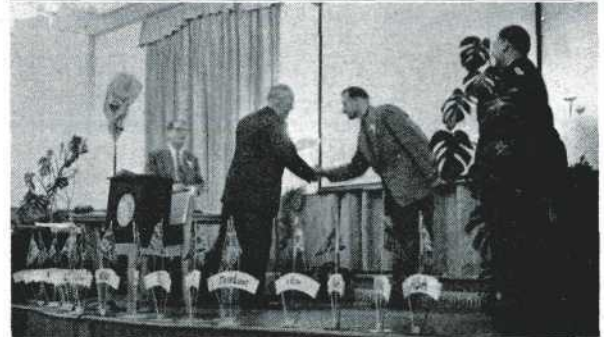
„Met verve”, zoals we dat van hem gewend zijn, reikte toen voorzitter Van Eldik de diploma's en de prijzen uit. De spanning steeg, want hij begon heel verstandig met de eervolle vermeldingen, om zo over te gaan tot de hogere prijzen, de medailles, om tenslotte te eindigen bij de bijzondere prijzen, waarbij het vooral geestig toeging toen de heer Brusse, voorzitter van „De Kern”, zijn door hem enkele jaren geleden beschikbaar gestelde onderscheiding, de Ir W. Brusse-wisselprijs voor de beste 8 mm zelf in ontvangst moest nemen!! Hij kreeg er nog meer bij: De geweldig grote hamer die Triborgh aangeboden had voor de beste clubprestatie was voor „De Kern”. Het was een zeer gezellige prijsuitreiking, waarvan hierbij een aantal foto's, meer dan woorden kunnen doen, verslag geven. Toen begon de projectie der bekroonde films, waarover het vorige nummer reeds heeft vol gestaan. Er werd van vele films bijzonder genoten. Het peil lag ongetwijfeld hoger dan vorig jaar.

Tot slot mogen wij Triborgh, de Heer Buter met Mevrouw Buter, en de andere leden die hebben meegewerkt, van harte gelukwensen met het bijzonder geslaagde congres in Kaatsheuvel, dat alleen door wat warmer weer ongetwijfeld nog gemoedelijker zou zijn geweest. Maar wat zij er aan hebben kunnen doen, dat hebben zij gedaan, met volkomen succes. Wij weten zeker te spreken namens alle deelnemers wanneer wij hulde brengen voor het onvermoeid werken ten bate van de NOVA.

Tussen de bedrijven door had men gelegenheid gehad de wondermooie sprookjestuin van de Efteling te bezoeken, waarbij de Heer Peter Reinders, de bekende fotograaf en filmer uit Eindhoven, die hier artistiek adviseur is, verlof had gegeven om de technische inrichting achter de schermen te zien. Men maakt voor de geluiden bij de verschillende groepen gebruik van tape-recorders, die centraal worden geregeld. We kunnen de gezinnen zeker aanraden de Efteling te bezoeken, waarbij het gebruikelijk is dat de kinderen in de speeltuin zitten en de grote mensen het sprookjesbos bezoeken! Waar ook al weer een idee voor een film in zit!

Tilburg 1955 was een waardige schakel in de reeks geslaagde congressen. Hulde!

Dick Boer

De prijsuitreiking in tafelen.

Alle foto's door de Veerwerk redactie, zonder hulpverlichting bij bestaande verlichting op Kodak Tri X.